

Україна переходить на зимовий час: не забудьте 25 жовтня о 4-й ранку стрілку годинника перевести на 1 годину назад.

Вирізала із живота своєї жертви немовля...

с. 16 >>

Цікава

ГАЗЕТА + TV
на вихідні

22 жовтня 2020 року №43 (151) Ціна 6 грн

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

«Буває, що в лікарні діти живуть роками. Вони мають право і бажання вчитися, а я маю за честь працювати з ними», — Оксана Коцюрба свідомо обрала вчителювання у шпиталі і ніколи про це не жалкувала.

«Найбільше боюся, що зайду в палату — а мого учня там не буде»

Педагог зі Львова Оксана Коцюрба в лікарні навчає онкохворих дітей

Пані Оксана вчителює понад 20 років. Але її робота особлива. Навчальним закладом є Західноукраїнський онкоцентр, а учнями — його маленькі пацієнти. «Я стовідсотково переконана, що всі ці діти в лікарні тимчасово. І вони найкращі. І найвдячніші», — каже жінка про своїх вихованців. А вони знають, що їхня вчителька — одна із них, адже нещодавно сама переборола рак. І насправді вчить вона їх не тільки української мови

Інна ПІЛЮК

«ТЕ, ЩО Я ОДНА З НИХ, НЕЙМОВІРНО ЗБЛИЖУЄ»

Працювати вчителем Оксана Коцюрба починала у звичайній міській школі Львова. Але деякі її педагоги були закріплені ще й за дитячою лікарнею. До їх числа потрапила й Оксана. «Я була зовсім молоденькою, нічого в житті ще не бачила. Робота при шпиталі не тільки навчила мене азам педагогіки, а й дала розуміння моєї ролі в цьому світі, людяності. Уроки там не вела, як зазвичай, — підлаштовувалася під кожного зі своїх учнів. І вони це цінують».

Діти знають, що у мене є і власний досвід боротьби з хворобою. Я цього не приховую. А вони бачать мене і вірять, якщо я змогла, то все вийде і в них.

«Лікарняна» частина професії незабаром закінчилася, й Оксана повернулася до звичайної школи. Викладала, була класним керівником. А потім сталася біда. У жінки виявили гостру остеопластому, яка просто «з'їла» кістку в її лівій нозі. П'ять років вона боролася за право жити: «Зараз у мене протез, я жартую, що добре ходжу, але погано бігаю. Перемогти хворобу вдалося завдяки лікарям, друзям, родині. У такий час підтримка близьких — чи не найголовніше. Я завжди розповідаю свою історію дітям і кажу, що ми, вчителі, — їхня підтримка. Діти знають, що у мене є і власний досвід боротьби з хворобою. Я цього не приховую. А вони бачать мене і вірять, якщо я змогла, то все вийде і в них. Тоді починають по-іншому до мене ставитися, розуміючи, що їхня вчителька є однією з них. Це неймовірно зближує».

Закінчення на с. 6 >>

СИЛЬНІ ДУХОМ

Фото m.ostro.org

Оксана перенесла ампутацію ніг, а також кілька операцій на руках, проте зуміла підкорити паралімпійський п'єдестал.

Американська українка стала чемпіоном і показує нашим солдатам у госпіталі, що життя із втратою ніг не закінчується

Дворазову паралімпійську переможницю зі США, уродженку Хмельниччини Оксану Мастерс назвали спортсменкою року Америки за версією Women's Sports Foundation

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Лідера конкурсу визначили за підсумками голосування уболівальників і членів спеціального комітету, під час якого 31-річна українка випередила головну фаворитку — російську фігуристку Аліну Загітову, котра перемогла на Олімпійських іграх-2018 і встановила декілька рекордів. Зазначимо, що Оксана Мастерс (Бондарчук) на Паралімпіаді-2018 у Пхьончхані завоювала дві золоті й одну бронзову медалі в лижних гонках, два «срібла» в біатлоні та стала чемпіонкою у лижному кросі. До сло-

Хоча Оксана Мастерс ніколи не виступала під українським прапором, вона каже, що в її серці є місце для країни, де народилася.

Вона народилася інвалідом, мешкала в дитбудинку, пережила втрату кінцівок, але не зламалася.

ва, індивідуальну нагороду «Краща спортсменка року», яка вручається із 1993-го, лише чотири рази отримували не представниці Америки. Хоча Оксана Мастерс ніколи не виступала під українським прапором, вона каже, що в її серці є місце для країни, де народилася.

Закінчення на с. 15 >>

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Нічого святого: дитина померла, бо покидьок вкрав гроші на її лікування

Найрезонансніші події в житті країни та планети очима журналістів «Цікавої газети»

Шахрай поцупив 140 тисяч благодійних гривень — дівчинка не вижила

Нелюд знав, що забирає кошти, які мама дитини важко збирала, щоб врятувати свою кровинку

Цей шокуючий випадок стався у Кіровоградській області. Кіберполіція змогла викрити і затримати шахрая, але було вже пізно... Правоохоронці повідомили, що злочинець переказав усі до копійки гроші, які були на банківській картці матері, на свою картку. Щоб повернути цю цинічну аферу, 32-річний чоловік представився керівником благодійної організації і тому зміг отримати потрібну інформацію. Шахрай попросив жінку надати номери телефонів її родичів нібито для того, аби переконатися, що родина дійсно потребує допомоги. Він заблокував номер потерпілої, а потім перевипустив сім-картку. «Таким чином він отримав доступ і до її інтернет-банкінгу, а далі — переказав на свою картку кошти, зібрані на лікування... За попередніми підрахунками, збитки сягають майже 140 тисяч

Виявилось, що в минулому підозрюваний уже мав проблеми із законом через такий самий злочин, але не розкався...

гривень», — йдеться у повідомленні поліції.

Злочинець може сісти за ґрати

на 8 років. Думаємо, так і буде. Бо важко уявити, щоб суддя знайшов у цій ситуації якісь пом'якшуючі обставини.

Українець знайшов у Польщі сумку з понад 11 тисячами ЗЛОТИХ

Наш земляк виявився чесною людиною і віддав усі гроші поліції. А це у гривнях десь 80 тисяч!

Громадянин України натрапив на авоську з грошима на паркінгу біля магазину в населеному пункті Стшельце-Краєнське (Любуське воєводство). Про цей випадок на своєму сайті повідомили тамтешні правоохоронці. У загубленій сумці було понад 11 тисяч злотих та документи. Чоловік поінформував про знахідку поліцію та адміністрацію магазину. На місце прибув патруль, який і встановив особу власника сумки. Ним виявився місцевий житель. Загублене йому повернули ввечері того ж дня.

Чи отримав українець від вдячного власника коштів якусь винагороду, не повідомляється.

Погодьтеся, не кожен здатний добровільно повернути стільки грошей. Є ж ще люди!

Хоч «роддом» на колесах був тісним та незручним, дитина — здорова, а батьки — щасливі.

Чоловік прийняв пологи в таксі у своєї дружини

У Дніпрі в жінки вдома почалися перейми, парі треба було терміново їхати в лікарню. Однак роди довелося приймати просто в автомобілі

Справа в тому, що біль у породіллі був настільки сильним, що вона попросила таксистку зупинитися. Почалися пологи. Була четверта ранку. Водійка не могла додзвонитися до «швидкої» і побігла на найближчу автозаправку. У цей час чоловік приймав у дружини пологи. Потім на допомогу прийшли патрульні поліцейські.

Ну, як прийшли — відвезли усіх до лікарні. Включаючи новонароджену дівчинку. Хай росте здорова!

Найменша пацієнтка на «штучному диханні» видужує!

Маленька, яка місяць була під апаратом штучної вентиляції, почала дихати самостійно!

У Львові від ШВЛ відключили 3-річну дівчинку

У Львівській обласній дитячій лікарні «Охматдит» повідомили, що дитина змогла побороти пневмонію, яку викликав коронавірус. «Наша дівчинка, яка є найменшою пацієнткою, що була підключена до апарату ЕКМО в Західній Україні і ще з вересня лежить у нашій реанімації з важкою ковідною пневмонією, сьогодні з 8-ї ранку задихала самостійно. Вона справилася з важкою пневмонією. Ще продовжуємо кисневу терапію», — розповіла втішну новину завідувачка реанімаційного відділення Віра Приймакова. Медики дають обережні оптимістичні прогнози. Радість батьків важко передати, адже це справді унікальний випадок.

Водночас в Україні за час епідемії коронавірусу від пневмоній, викликаних тим злочасним ковідом, уже, на жаль, померло п'ятеро дітей...

Бігали голі по вагону: з потягу висадили двох дівчат

Одній пасажирці всього 17 років, а інша вже повнолітня — їй 19

З потягу Львів — Київ поліція зняла двох дівчат. Буйні пасажирки до Києва не доїхали, а вийшли у Шепетівці в ніч на 19 жовтня. Точніше, самі виходити не захотіли, тому їм допомогли правоохоронці та працівники Укрзалізниці. Юнки були п'яні, гучно слухали музику, кричали й бігали голі по вагону, а також курили де хотіли. Вони настільки дико поводитись, що довелося перевести пасажирів із сусіднього купе до іншого вагону. І коли зауваження не допомогли, начальник потягу вирішив, що їх потрібно просто висадити. Це сталось о третій ночі.

Що ж, цілком правильне рішення начальника поїзда та поліції. Щоправда, було б непогано, якби нетверезі панянки ще й штраф добрячий заплатили, адже через них поїзд спізнився на цілу годину.

ПРЯМА МОВА

Віктор НЕБОЖЕНКО, політолог, про ініціативу кума Путіна Віктора Медведчука завезти в Україну російську вакцину від коронавірусу, яку не визнають у світі:

Якщо російська антивірусна вакцина, від якої відмовилися всі найбільші лабораторії світу, така хороша, як її рекламує Медведчук і Путін, то чому б не почати масову вакцинацію з жителів окупованих територій Донбасу і Криму. Там ситуація з епідемією дуже важка. Кремлю їх не шкода, бо вже шість років експериментує і знущається над ними. А потім, якщо треба, можна провести обов'язкову російську вакцинацію прихильників ОПЗЖ, усіх, хто в Україні вірить Путіну. І тільки після цього можна нахабно пропонувати цю вакцину жителям решти України, яких Путін ненавидить і зневажає ще сильніше, ніж громадян своєї країни.

● ШОК!

Українська Феміда виправдала Медведчука і знову засудила Стуса

Дарницький районний суд заборонив розповсюдження тиражу книги Вахтанга Кіпіані «Справа Василя Стуса» без дозволу Віктора Медведчука. Суд визнав, що деякі фрази у книзі порушують його честь та гідність

Петро МАКАРУК

«Віктор Медведчук просив визнати недостовірними дев'ять фрагментів у книзі. Суд задовольнив позов частково. Тобто три фрагменти визнані недостовірними, ще у трьох заборонив використання імені Медведчук як персонажа твору без його згоди», — зазначив адвокат Вахтанга Кіпіані В'ячеслав Якубенко.

Сам автор книги сказав, «що ніхто вибачатися перед Медведчуком не буде». «Рішенням суду маємо видалити ці епізоди. Я, звичайно, цього робити не буду», — наголосив він.

Давайте зробимо все, щоб про книгу «Справа Василя Стуса» та про «подвиги» лідера ОПЗЖ дізналася вся країна.

Книга Кіпіані «Справа Василя Стуса» вийшла друком у травні 2019 року. У деяких епізодах автор розповідає про Медведчука як адвоката поета та борця з радянським режимом Василя Стуса в судовому процесі 1980 року. У результаті поета засудили до 10 років примусових робіт та 5 років заслання. Стус помер 4 вересня 1985 року в карцері після оголошеного ним голодування.

Тим часом народний депутат від «Європейської Солідарності» Микола Княжицький наголосив на тому, що рішення «ще в силу не вступило, буде апеляція». «По-друге, читайте рішення. Суд заборонив розповсюджувати книгу лише йому самому (авторові). — Ред.) та видавництву «Віват». Тобто будь-яка книжкова розкладка може це робити безперешкодно. Судова заборона буде діяти лише якщо за прилавком стоятиме сам Вахтанг», — написав Княжицький. «Заборони розповсюджувати книгу, як про це пишуть медіа, в судовому рішенні немає. Вони навіть забороняють якісно з радянських часів розучилися», — підсумував Княжицький.

ДО РЕЧІ

У мережі пропонують долучитися до флешмобу для того, щоб більше людей дізналось про книгу «Справа Василя Стуса».

Фото vivat-book.com.ua.

Соромно, що на 30-му році Незалежності «адвокат» Василя Стуса Віктор Медведчук, який фактично допомагав репресувати поета, має свою партію і мільйони прихильників в Україні. Купуйте книгу, щоб знати правду і про Героя, і про його катів!

ва Василя Стуса». «Кум Путіна хоче, щоб інформація про його злочини не розповсюджувалася. Що ж, давайте зробимо все, щоб про цей твір та про «подвиги» лідера ОПЗЖ дізналася вся країна — від школяра з Краматорська до бабці з села Великі Кошарища», — написав журналіст Денис Казанський.

КОМЕНТАР

Із заяви партії «Європейська Солідарність»:

«Рішення Дарницького районного суду про заборону поширювати книгу Вахтанга Кіпіані «Справа Василя Стуса» через згадування в ній лідера проросійської ОПЗЖ Віктора Медведчука є прямим доказом сценарію повернення нашої держави в орбіту «руського міра», який реалізує діюча влада. Рішення суду запроваджує в незалежній Україні класичну цензуру, притаманну

для відсталіх тоталітарних країн, та перекреслює будь-які перспективи побудови в Україні вільного демократичного суспільства.

Повзучий реванш «п'ятої колони» Кремля вже дійшов до заборони історичної правди щодо репресій тоталітарного режиму проти видатного діяча української національно-визвольної боротьби. Кожен політик має нести відповідальність за власні дії, тому намагання

Медведчука приховати свою роль у «справі Стуса» є спробою викривити факти. А заборона поширювати історичну книгу з достовірними даними повертає нашу державу в часи сталінських репресій, коли все українське знищувалося.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Тридцять років премудрий український народ не питали про найголовніше!

«25 жовтня на виборчій дільниці я поставлю тобі 5 важливих питань про те, що ми обговорюємо на вулиці, на кухні та в інтернеті, про що сперечаємось із друзями, батьками або таксистами. Про те, про що нас раніше ніколи не питали» (Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ)

Юрко КОСМИНА,
політичний оглядач

*В царині гарантованих прав та свобод
Досить діяти, як раніше -
Тридцять років премудрий український народ
Не питали про найголовніше!*

*Тридцять років не міг український таксист
Поділитись своїми порадами,
Як ввімкнути нарешті безпековий вміст
В Будапештському меморандумі...*

*Тридцять років не чув ні один депутат,
Як шокує доярку й юриста,
Що нардепів — чотириста п'ятдесят,
А не десять, сімсот чи триста!*

*Тридцять років сварилися теща і зять,
Внуки, діти, бабусі і мами
У питанні, на скільки ж у тюрми саджать
Тих, кого все одно не ввіймали...*

*Тридцять років гула від ридань і благань
Кожна кухня Тернополя й Ічні:
Ну коли уже будуть Донецьк та Луганськ
В вільній зоні економічній?!*

*Тридцять років всі кухні опісля ста грам
В конопляних втопали спорах -
Кухні ж явно видніше, ніж лікарням,
Чим важких лікувати хворих!*

*Та скінчилися нарешті облудні часи -
Бо дбайливе державне вухо
Пильно слуха віднині усі голоси,
Що волали з експертних кухонь!*

*Рушить в світле майбутнє роздобаний віз,
Зараз тільки питаємо в кухні
Цінну думку про правильну форму коліс -
Круглі чи прямокутні?!*

● ПРЯМА МОВА

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат фракції «Європейська Солідарність», про вибори:

В останньому інтерв'ю ВВС Зеленський сказав, що Порошенко і досі вважає себе президентом. Проблема в іншому — в тому, що Зеленський і досі вважає себе кандидатом у президенти часів президентства Порошенка. І працює сьогодні не главою держави, займаючись безпековою політикою, займаючись армією і боротьбою з ковід, а працює віп-агітатором «Слуг»...

За даними організації «Опора», поліція зареєструвала понад 2900 порушень під час передвиборчої кампанії. В той час як на президентських виборах 2019 року було 614 порушень, на парламентських — 537. Схоже, що останні чесні вибори в цій країні відбулися за часів президентства Порошенка.

ПОЛІТИКА

Колаж volyn.com.ua

«Українському світу» непросто вирвати Одесу з рук «руського міра».

«Європейська Солідарність» вимагає від одеської влади не перейменовувати проспект Небесної сотні

Антиукраїнські сили за президентства Володимира Зеленського не просто відкрито піднімають голову, а вже йдуть у наступ

Дарія КЛИЧ

Одеська територіальна організація партії Порошенка подає в суд на мера міста Геннадія Труханова за спробу перейменувати проспект Небесної сотні.

Як відомо, Одеська міська історико-топонімічна комісія підтримала ініціативу голови і вирішила повернути старі назви проспекту Небесної сотні і вулиці Інглезі (проспект маршала Жукова і вулиця 25-ї Чапаєвської дивізії). Труханов заявив, що для цього «є всі законні підстави».

«Європейська Солідарність» такі дії міського голови назвала «найчистішою води передвиборчим популізмом і провокацією, спробою створити черговий розкол всередині українського суспільства в Одесі і заробити політичні бали».

«Більш того — ці дії лицемірні, адже з часу перейменування

пройшли роки, але тільки перед виборами ця тема зацікавила людей у кабінетах на Думській площі», — наголошують в одеській організації політсили. Перейменування проспекту і повернення йому радянської назви є прямим порушенням законів України, тому така ініціатива не має жодної юридичної перспективи, йдеться у спеціальній заяві партії.

«Подвиг і самопожертва Небесної сотні — одна з трагічних

сторінок нашої історії, це ціна, яку платить наше суспільство за право самоідентифікації, за суверенітет та незалежність. Одеса — не совок! Одеса — європейське місто з європейським майбутнім!» — наголошують у «Європейській Солідарності».

Коментар
Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ,
політолог:

«Перейменовувати вулиці та переставляти пам'ятники — значно простіше, ніж оновлювати каналізацію... «Слава великому маршалу!», звісно, звучить пафосніше, ніж «Ходіть у туалет спокійно — каналізацію відремонтовано!»... Ми так і не розірвали це порочне коло: проросійська агітація одних — і ще більш проросійська агітація інших, їхніх суперників. Так ми знов повернемося до актуалізації «параду регіонального сепаратизму».

Перейменування проспекту і повернення йому радянської назви є прямим порушенням законів України.

ОТАКОЇ!

Зеленського просять пофарбувати монети і... достроково завершити 2020 рік

На сайті Президента України зареєстровано несподівані електронні петиції

Василь КІТ

Так, Павло Постоєнко просить: «Доручити Національному банку України змінити кольори монет номіналом 1 або 2 гривні, щоб вони відрізнялися одна від одної. Адже люди навіть молодого віку, не кажучи про пенсіонерів, не можуть одразу їх розрізнити. Це створює плутанину». Дійсно, хіба не правда? Правда.

А от Данило Нікітін, коли реєстрував петицію, більше хотів, певно, посмішити людей, ніж справді домогтись того, чого вимагає. А хоче цей чоловік, щоб Володимир Зеленський... достроково завершив 2020 рік, який, як стверджує Нікітін, «став справжньою

катастрофою не лише для України, але й для всього світу». Згадуючи пожежі в Австралії, коронавірус, загальносвітовий карантин, пожежі у Чорнобилі, вибух у Бейруті та «ще купу жести», автор робить висновок, що людство живе у «світі Апокаліпсису». Тому вимагає від Зеленського указу або якогось іншого документа, яким має бути оголошено про закінчення 2020 року достроково. «Ви маєте шанс увійти нарешті в історію не лише України, але й усього світу як політик, що ухвалив мудре рішення!» — пише автор петиції.

Якщо пан Зеленський підпише такий документ, то дійсно увійде в історію. Але точно не як «мудрий» керівник.

Колаж volyn.com.ua

Після того, як біля керма України став президент-комік, побільшало і «гуморних» петицій.

ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, про проведення за ініціативою Володимира Зеленського не передбаченого законодавством опитування у день виборів:

В офісі Президента хтось сказав, що це опитування ніби і є демократія. Це — неправда і маніпуляція. Подібно тому, як шапіто з артистами-недоучками не є високомистецтвом, опитування від Зеленського не є демократією. Це — пропозиція «95 квартилу» довірливим виборцям це раз зізрати в наперстки. Стежте за руками! Настав час, коли влада має не ставити запитання, а нести відповідальність. Не питати, а відповідати — і про витрати з коронавірусного фонду, і про інше зроблене за півтора року. І за незроблене — так само... Проведення в день голосування «опитування» — це плюндрування Конституції України, європейських і міжнародних виборчих стандартів. Це шулерство.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»
Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами.

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Телефонуйте: у приймально — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.
ТзОВ «Газета «Волинь» н/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші
Передплатний індекс: **60307**
Реєстраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт»
ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37,
(067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua
Замовлення №1735
ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15. Замовлення №8004
Загальний тираж **12000**

ДОБРА СПРАВА

Foto eurosolidarity.org.

Марина Порошенко (друга справа) проінспектувала ремонт в Інституті раку: тепер завдяки благодійності компанії менше українців помиратимуть від цієї важкої хвороби.

У ремонт Національного інституту раку корпорація «Рошен» вклала 50 мільйонів

Тепер тут після масштабної реконструкції будуть проводити унікальні трансплантації

Петро МАКАРУК

У Національному інституті раку після масштабної реконструкції відкриють відділення онкогематології та трансплантації кісткового мозку. Проект вартістю 50 мільйонів гривень профінансувала корпорація Roshen.

«Усі сьогодні концентрують свою увагу на боротьбі з коронавірусом під час епідемії. Але не треба забувати, що навколо нас живуть люди, які продовжують боротися з дуже важкими хворобами. Тисячі сьогодні таких, і одна з найбільш вразливих категорій — це хворі на онкологічні захворювання», — заявила Марина Порошенко, яка побувала на об'єкті масштабної реконструкції в Інституті раку.

Співпраця компанії Roshen з Національним інститутом раку розпочалася у 2018 році, коли було відремонтоване та обладнане приміщення, призначене для забору стовбурових клітин і донорських тромбоцитів. Ремонт, закупівля меблів та частини спеціалізованого обладнання обійшлася у 2,9 млн грн.

А восени 2019 року розпочався капітальний ремонт відділення онкогематології та створення відділення аутологічної трансплантації кісткового мозку клініки № 2. «Для того, щоб відновити це відділення, було виділено корпорацією Roshen понад 50 мільйонів гривень. І в цьому відділенні лікарі зможуть рятувати в рази більше людей, проводячи унікальні хірургічні втручання із трансплантації кісткового мозку, а також операції з пересадки стовбурових клітин», — розповідає Марина Порошенко.

Щороку онкологічні захворювання забирають близько 90 тисяч життів українців. На жаль, Національний інститут раку багато років знаходився у критичному стані. В будівлі, в якій розташоване відділення онкогематології, хіміотерапії, протікав дах, під фундамент через недовліки старого проекту підтікала вода. Після завершення реконструкції, за словами лікарів, нарешті з'явиться можливість проводити операції з пересадки стовбурових клітин дорослим — зараз

«Загальна площа приміщень, відремонтованих Roshen, — 1900 квадратних метрів. Зміни в Інституті раку дадуть змогу налаштувати безперервний процес трансплантації та збільшити їхню кількість. А створення кріосховища подовжить тривалість зберігання стовбурових клітин до 10 років.

в Україні цього не роблять!

«Мені хотілось би висловити від всього нашого колективу Інституту раку, від пацієнтів величезну подяку корпорації Roshen, особисто Марині Анатоліївні і всім, хто був задіяний в цей величезний, дуже важливий проєкт для всієї України, який вже до кінця цього місяця розпочне працювати на повну потужність. І ми за рік зможемо рятувати вдвічі більше людей з аутогенною трансплантацією», — заявив в. о. директора Національного інституту раку Олександр Яцина.

Загальна площа приміщень, відремонтованих Roshen, — 1900 квадратних метрів. Ці зміни дадуть змогу налаштувати безперервний процес трансплантації та збільшити їхню кількість. А створення кріосховища подовжить тривалість зберігання стовбурових клітин до 10 років.

«Я хочу подякувати нашим лікарям, які є патріотами своєї країни, тому що вони, маючи такі унікальні можливості, такі унікальні знання, вчать за кордоном, але приїждять знову в Україну для того, щоб рятувати життя саме наших українців. Для того, щоб проводити ці незвичні операції саме тут, в цьому Інституті. І я їм вдячна за це», — говорить Марина Порошенко.

СТИХІЯ

Foto fbc.ua.

Смерч накрив два мікрорайони обласного центру – Стару Балашівку та Лелеківку.

Вже й в Україну прийшли «американські» буревії

Країну шокували кадри з Кропивницького, де пронісся руйнівний смерч

Микола РИМАР

Крутило у приватному секторі обласного центру. Сила стихії була така, що не просто зносило дахи, а й подекуди падали стіни. Пошкоджено близько двох сотень хат. Кілька тисяч людей залишились без газопостачання — газові труби вітер «зав'язував у вузли». Древа та стовпи з рекламними бордами падали, як сірники, а містом літали кліт-

ки з кроликками, секції парканів та шифер. Просто диво, що ніхто з людей не загинув, щоправда, троє кропивничан отримали травми.

«Мій будинок опинився в епіцентрі воронки смерчу. Ми з донькою стояли, міцно обійнявшись, біля вікна і повторювали: «Боже, врятуй!». Перші пів години після буревію навколо стояла мертва тиша. Всі заціпеніли від жаху, коли побачили подвір'я один одного», — описує пережите Наталія Резник.

Смерч розгулявся просто посеред дня, небо раптово почорніло і почалося... «Пекло» тривало хвилини 5, але свідки кажуть, що запам'ятають його на все життя.

Після стихії вулиці у Кропивницькому виглядали так, ніби їх бомбардували.

БО БІДА!

Варшава відкриє шпиталь на стадіоні через спалах коронавірусу

Таке рішення прийняте через стрімке поширення COVID-19 і необхідність забезпечити місця для госпіталізації інфікованих людей

Микола ДЕНИСЮК

За словами представника уряду Пьотра Мюллера, близько 500 місць для осіб з COVID-19 будуть створені в конференц-залах стадіону, де у разі необхідності зможуть провести кисневу терапію. Їхню кількість можна буде розширити до 1000 ліжок. Мюллер пояснив, що за останні місяці

по всій Польщі були визначені території, зокрема спортивної інфраструктури, де можуть бути утворені лікарні.

Зазначимо, що в наших західних сусідів останнім часом спостерігається різкий спалах заражень, що перевищують навіть українські (населення двох держав приблизно однакове). Наприклад, 17 жовтня там зафіксували рекордні майже 10 тисяч нових хворих на ковід. Медики повідомляють про нестачу персоналу, лікарняних ліжок та обладнання...

Ох, здається, ця епідемія тільки починає по-справжньому набирати оберти.

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

«Найбільше боюся, що зайду в палату — а мого учня там не буде»

Закінчення. Початок на с. 1

Інна ПІЛЮК

Оксана не з чуток знає, як із надією на одужання завжди поряд ідуть зневіра, роздратування, злість, небажання щось робити: «Я опускала руки і переставала вірити. Були моменти, коли просто не хотілося рухатися далі. Це нормально в таких ситуаціях, ми люди, не машини. Сама боролася з депресією, знаю, що означає пів року бути в гіпсі, а потім знову вчитися ходити».

Цей важкий досвід дав розуміння того, як почувають себе її учні, і підсвідомо вона відчуває, коли їх треба підбадьорювати, а коли — пожаліти. Каже, діти віряють їй більше, ніж людині, яка просто розповідала б якісь нехай навіть реальні історії. Вона для них — живий приклад того, що все буде добре.

ПІСЛЯ ТРИВАЛОЇ ХВОРОБИ ЗНОВУ ПОВЕРНУЛАСЯ В ЛІКАРНЮ

Із початку недуги пройшло вже кілька років. Весь цей час Оксана Коцюруба працювала вчителем у простій школі. Сім'я, діти, побут — життя тривало. Але торік жінка вирішила повернутися в лікарню: «Чому? Навіть не можу сказати, що настав якийсь особливий момент, який спонукав це зробити. Просто внутрішньо відчула, що повинна бути поруч із хворими дітками. Я попросила директора нашої школи знову направити мене працювати в лікарню. Тепер викладаю тільки тут. У мене відбулася переоцінка цінностей. Я по-іншому почала ди-

витися на життя. Те, що для мене, здорової, було важливим, в один момент перетворилося в якусь нісенітницю! Скажу вам, така зміна відбувається практично з усіма, хто опиняється в подібній ситуації. Будь-які серйозні випробування роблять людину сильнішою, змушують її замислитися над тим, що для неї справді головне».

Перші дні роботи давалися жінці дуже важко. Іноді було навіть страшно. Оксана зізнається, що часто не наважувалася відчиняти двері. «Все думала: раптом прийду до дитини, — а там на ліжку нікого вже не буде. До сих пір цього боюся. У моїй практиці подібне траплялося кілька разів, на превеликий жаль... Дуже довго не могла заходити в палати, де були мої учні.

“ **Поборовши важку хворобу, вона прийшла рятувати від самотності і розчарування дітей, яких так несправедливо і жорстоко випробує життя.**

І невимовно тішилася, коли вони одужували!»

Найбільше раділа, коли бачила їх на вулиці вже здоровими, дорослішими, усміхненими. Так трапилося з її першим учнем — Богданом. До речі, Оксана Коцюруба і досі пам'ятає всіх своїх учнів поіменно! Випадково зустріла його з мамою в

магазині: «Я впізнала його по очах, і він мене теж. Ми буквально кинулися одне до одного. Емоції зашкалювали. Заради таких моментів і варто займатися нашою роботою. Якщо мене запам'ятали, значить, і я чимось допомогла. Щаслива, що Богдан одужав і живе нормальним життям».

Та до морального болю часто додавався і нестерпний фізичний. Обидві рани гоїли діти. Педагог розповідає, що вони абсолютно нормально реагували на те, що вона ходить на милицях: «Пам'ятаю, якось, залишивши їх біля свого столу, машинально дійшла до кінця кабінету, спираючися на меблі. Коли зрозуміла це, дуже злякалася, бо просто не знала, як зможу повернутися назад. Дивлюся, а діти непомітно, починаючи з першої парти, передають мені милиці назад. Зізнаюся, ледве тоді стримала сльози. Мої маленькі учні були для мене великою підтримкою. Хоча на початку своєї боротьби, коли було дуже важко, не раз виникало питання: чому це трапилося зі мною? Для себе дала відповідь: так сталося, тому що я можу через це пройти. Нам не дають випробувань, яких ми не здатні здолати. І цьому я теж вчу».

«УЧИТЕЛЬ, ЯК ВІРУС, ПОВИНЕН РОЗНЕСТИ ТАКІ ЦІННОСТІ ПО ВСІЙ КРАЇНІ»

Історія Оксани стала відомою всій Україні торік. Про педагога з онкоцентру, яка сама поборолася раком, дізналися активісти соціальної ініціативи «Право на освіту». Її куратором є ведуча каналу «1+1» Наталія Мосейчук. Виявилося, що в нашій країні діти, які через хворобу

Наталка Мосейчук: «Для мене Оксана — герой!»

бу змушені місяцями, а то й роками лікуватися, позбавлені можливості вчитися. В дитячих лікарнях України практично немає шкіл. Тож засновники руху «Право на освіту» поставили за мету виправити цю ситуацію і роблять усе, аби залучити державні структури до вирішення проблеми.

На торішній церемонії нагородження найкращого вчителя країни Global Teacher Prize Ukraine якраз Оксана Коцюруба стала володаркою премії «Вибір серця». «Переможець має бути носієм моральних цінностей, бо саме вони повинні стати предметом №1 у

школі. Переможцем має бути вчитель-амбасадор, який, як вірус, повинен рознести ці цінності по всій країні, — зазначила тоді телеведуча. — Оксана — жінка, від історії якої впадаєш у ступор. Починаєш порівнювати свої досягнення і розумієш, що робиш дуже мало. Поборовши важку хворобу, вона прийшла рятувати від самотності і розчарування дітей, яких так несправедливо і жорстоко випробує життя. Для мене Оксана — герой!»

За матеріалами osvitoria.media, ukraine.fakty.ua.

СЕЛЯВІ

Прем'єрка Фінляндії знялася в піджаку на голе тіло: думки розділилися

Якщо ж говорити відверто, то вийшло доволі симпатично...

Прем'єр-міністр Фінляндії Сання Марін (на фото) опинилася у центрі дискусії після того, як знялася для глянцевого журналу Trend у чорному піджаку з глибоким вирізом. Публікація світлин в Instagram журналу швидко викликала критику з боку користувачів соціальних мереж. Люди відзначали, що така зйомка недоречна для людини у статусі прем'єр-міністра.

Однак багато інших користувачів соцмереж, як чоловіки, так і жінки, стали на захист Сання Марін. Вони запитують: чому, наприклад, Путіну чи Зеленському можна фотографуватися з голим торсом і це вважається нормальним, а пані Сання має залишатись у строго діловому стилі?

Що ж, дивимось і робимо власні висновки.

Фото: sp1etnik.ru

ПОВІДОМЛЕННЯ про проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проєкту містобудівної документації

Повідомляємо, що 20.11.2020 р. у приміщенні Заборольської сільської ради будуть проходити громадські слухання щодо погодження розробленого проєкту містобудівної документації: «Детальний план території земельної ділянки, для будівництва виробничої будівлі в селі Тарасове Луцького району Волинської області». Кадастровий номер земельної ділянки 0722881000:03:001:3056.

Пропозиції та зауваження приймаються Заборольською сільською радою протягом місяця від дати публікації повідомлення за адресою: Волинська обл., Луцький р-н, с. Забороль, вул. Володимирська, 34а.

● БЕРЕЖЕНОГО БОГ БЕРЕЖЕ

Якби була вакцина від коронавірусу, ви б нею скористалися?

Ось від грипу щеплення зробити можна, але мало хто дбає про свій захист. Торік, наприклад, зважилися на імунізацію всього 0,6 відсотка українців

Оксана КРАВЧЕНКО

ОДНОГО З ДВОХ СМЕРТЕЛЬНИХ ВОРОГІВ МОЖНА ЗНЕШКОДИТИ

Відомо, що нинішнього епідемічного сезону, який традиційно розпочався у жовтні, у Північній півкулі, а отже і в Україні, циркулюватимуть 4 штами вірусу грипу: A Guangdong-Maonan (H1N1); A Hong Kong (H3N2); B Washington (B / Victoria lineage); B Phuket (B / Yamagata lineage). Епідеміологи припускають, що підступна хвороба нагадає про себе вже зовсім скоро, а піку досягне в січні.

Чому медики нині так активно закликають нас вакцинуватися? Щеплення від грипу захищає нас від важких ускладнень, зокрема й від ураження легень. А цього грипу атакуватиме в парі з коронавірусом, від якого людство ще не має захисту. Тому варто хоча б знизити ризик грипоподібної пневмонії.

Лікарі рекомендують робити щеплення щороку, бо вірус грипу постійно зазнає мутацій, видозмінюється. У МОЗ повідомили, що в нашому розпорядженні буде 665 тис. доз вакцини: 500 тис. доз «Ваксигрип» (з Франції), 45 тис. — «Інфлувак» (з Нідерландів), 120 тис. доз вакцини «ДжиСіФлю» (з Кореї). Останній із цих препаратів уже можна придбати в аптеках. Вакцина від трьох штамів коштує до 300 грн, чотиривалентна — дорожча. До речі, минулого епідемічного сезону в Україну було поставлено 500 тис. доз препаратів від грипу, однак вакцинувалися лише 238 079 осіб (0,6% населення), частка дітей серед щеплених становила всього 10,5%.

Варто пам'ятати, що імунітет виробляється за 2–3 тижні й що жодна вакцина не може гарантувати стовідсоткового захисту від хвороби. Однак перебіг її буде значно легшим.

Чому імунізація не дозволена? Тим, хто вже занедужав, має високу температуру. Також забороняється робити щеплення людям із важким імунодефіцитом, особам, які приймають імуносупресанти, що пригнічують імунну систему, а також тим, хто має важку алергічну реакцію на вакцину чи її компоненти.

Також головний державний санітарний лікар України Віктор

Фото img.prawda.com.

Не всі українці вірять, що щеплення може врятувати життя.

Ляшко пообіцяв, що цього року за бюджетні кошти закуплять 1,41 мільйона доз вакцин проти грипу для імунізації людей з груп ризику — медичних працівників, освітян, працівників поліції та прикордонної служби.

Чому люди не використовують можливість захистити себе і своїх рідних? Найчастіше причиною цього є не відсутність грошей, а дефіцит знань і породжений ним страх. Один із найбільш поширених міфів: вакцини можуть викликати аутизм у дитини. Це неправда. Десятки нау-

“**Щеплення від грипу захищає нас від важких ускладнень, зокрема й від ураження легень.**

кових досліджень спростовують такий зв'язок.

Дехто побоюється, що щеплення призводить до перевантаження імунітету. Але віруси у вакцинах настільки ослаблені, що навіть якщо одночасно ввести препарати проти 10 інфекційних захворювань, задіється лише 0,1% імунної системи. При інфекційному захворюванні навантаження на імунітет у кількох разів вище, ніж при вакцинації.

Як діяти? Важливо дотримуватися правила зберігання і транспортування придбаної вакцини — за температури від двох до восьми градусів. Піс-

ля того, як препарат дістали з холодильника, його потрібно використовувати протягом двох годин. Аптеки дають в оренду під заставу спеціальну мінісумку для перенесення.

Можна звернутися до сімейного лікаря, який оцінить стан здоров'я і направить на вакцинацію. Аналогічну процедуру можна зробити і у приватній клініці, що обійдеться дорожче. Лікарі радять робити щеплення всім — від шести місяців до 100 років. Вакцина від грипу добре переноситься.

ДО ЧОГО ТУТ КОРОВА І НАПОЛЕОН?

Інфекційні хвороби з давніх-давен були головними ворогами людини. Історія знає безліч прикладів спустошливих наслідків віспи, чуми, холери, тифу, дизентерії, кору, грипу.

Досить згадати, що занепад Прадавньої Греції й Риму пов'язаний не стільки з війнами, які вони вели, скільки зі страхітливими епідеміями чуми, що знищили більшу частину жителів. У XIV столітті ця недуга скоротила на третину населення Європи. Пандемія грипу (так званої «спанки») в 1918–1920 роках забрала життя близько 40 млн осіб, а захворіло близько 500 млн.

Тому першу вакцинацію називають революцією в медицині. А зробив її 14 травня 1796 року англійський лікар і дослідник Едвард Дженнер. Він звернув увагу, що селяни, які доглядали худобу, заражену коров'ячою віспою, не хворіли на небезпечну натуральну віспу. Дженнер увів збудника коров'ячої віспи

синові свого садівника, і в того успішно сформувався імунітет, хлопець став несприйнятливим до недуги.

Звідси і термін «вакцина». Латинською *vaccinus* означає «коров'ячий» (від слова «vassa» — «корова»). Нова методика одержала підтримку світил медицини, і незабаром вакцинація була проведена серед солдатів в армії. А Наполеон звелів виготовити золоту медаль на честь найбільшого відкриття, яке згодом урятувало життя сотень тисяч людей.

Утім, історія імунізації має значно глибше коріння. Відомо, що штучне зараження хворобами задля набуття імунітету робили ще в Китаї у IX сторіччі нашої ери. Такий процес називався варіоляція. Його використовували для протидії натуральній віспі. Тоді людині вводили вміст віспяних бульбашок хворого, і симптоми недуги проявлялися легше. За кілька тижнів вони зникали, а людина отримувала пожиттєвий імунітет від хвороби.

На початку XVIII століття про техніку варіоляції дізналися європейці. Англійська аристократка, дружина посла Брантані в Туреччині леді Мері Монтгаю звернула увагу на захист людей від віспи — практику, поширену по всьому Близькому Сході та Північній Африці. Одному із її синів зробили цю процедуру в Туреччині, а згодом іншому — у Британії. Але тоді поширення цей метод не мав.

Винахід Дженнера став переломним. Однак лише через сторіччя, коли французький учений Луї Пастер застосував свою теорію послаблення інфекційних збудників для створення вакцин, практика імунізації стала набувати популярності.

На початку XX століття з'явилися методи стабільного ослаблення мікроорганізмів, що виключають ризик розвитку хвороби, була відкрита можливість використовувати для імунізації знешкоджені бактеріальні токсини. З тих пір винайдено більше 100 різних вакцин, які захищають від понад сорока інфекцій, спричинених бактеріями, вірусами, найпростішими. В усіх цивілізованих країнах розроблені Календарі профілактичних щеплень. Незважаючи на пандемію, лікарі радять дбати про безпеку дітей. Рекомендують дорослим не забувати про загрозу дифтерії, а людям поважного віку вакцинуватися від пневмококової інфекції. Життя підтверджує: імунізація спрацює.

● СЕЗОН ЗАСТУД

«Гримуча суміш» — природний антибіотик

Нинішньої пори багато хто кашляє, чхає, шморгає носом. І не завжди це симптоми коронавірусної інфекції, іноді й від ГРВІ доводиться багато потерпіти. Я до таких випробувань готуюся заздалегідь. І вам раджу запитися саморобними ліками

Марія КАЩУК

Назва я цей засіб «гримучим» не випадково. Беремо по 500 г свіжого гірко-перцю, червоної цибулі та часнику, 250 г хрону, середній корінь імбиру. Усе треба очистити й дрібно нарізати. Потім помістити суміш у велику скляну банку і залийте натуральним яблучним оцтом, щоб покрив подрібнені інгредієнти на висоту 3-х пальців.

Зберігайте в темному місці протягом 4 тижнів, струшуючи посудину час від часу. Після цього слід процідити настій, використовуючи марлю або сито з нержавіючої сталі. Потім перелити його в непрозору пляшку і тримати в прохолодному місці. Такі ліки стануть у пригоді при лікуванні запалення, застуди та інфекцій, вони допоможуть зміцнити вашу імунну систему.

Приймати так: 1 чайну ложку настою розвести в 100 мл води, можете додати мед, щоб поліпшити смак. Якщо є проблеми зі здоров'ям, можна пити до 5 разів протягом дня, якщо для профілактики — достатньо двічі. Засіб володіє сильними антибактеріальними, противірусними і протигрибковими властивостями, тонізує, знижує рівень холестерину в крові. Також він допомагає налагодити роботу шлунково-кишкового тракту і має пробіотичні властивості.

Коли мучить кашель, доцільно скористатися іншим рецептом. Знадобиться 500 г червоної цибулі, 500 г цукру, 2 лимони, 1500 мл води, 7 столових ложок меду. Розігрійте сковороду та всипте цукор, додайте дрібно нарізану цибулю, ретельно перемішайте. Як підрум'яниться, влийте воду. Перемішуйте та тримати на вогні до тих пір, поки суміш увариться наполовину. Потім зняти з плити, охолодити до кімнатної температури, перекласти в банку, а тоді вичавити у відвар сік з лимонів, додати мед і перемішати. Настоявати все упродовж 12 годин, потім відсипати через марлю. Пити по 1 ст. ложці тричі на день перед вживанням їжі до тих пір, поки кашель не зникне.

Дітям можна приготувати смачні ліки. Два банани залийте 200 мл окропу, кип'ятить 10 хвилин. Додайте ложку меду (якщо нема на нього алергії). Приймати декілька разів на день теплим. При сильному кашлі також додають родзинки, залиті гарячим молоком.

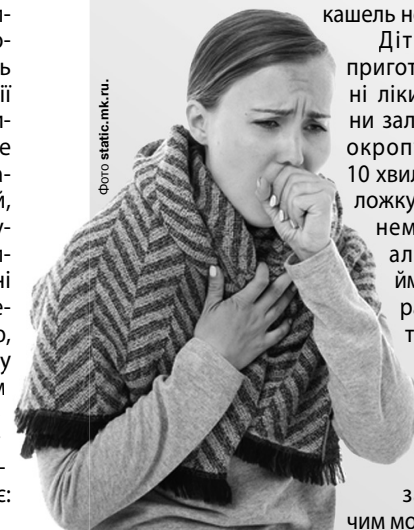

Фото static.mk.ru.

Велика сторінка для Пані

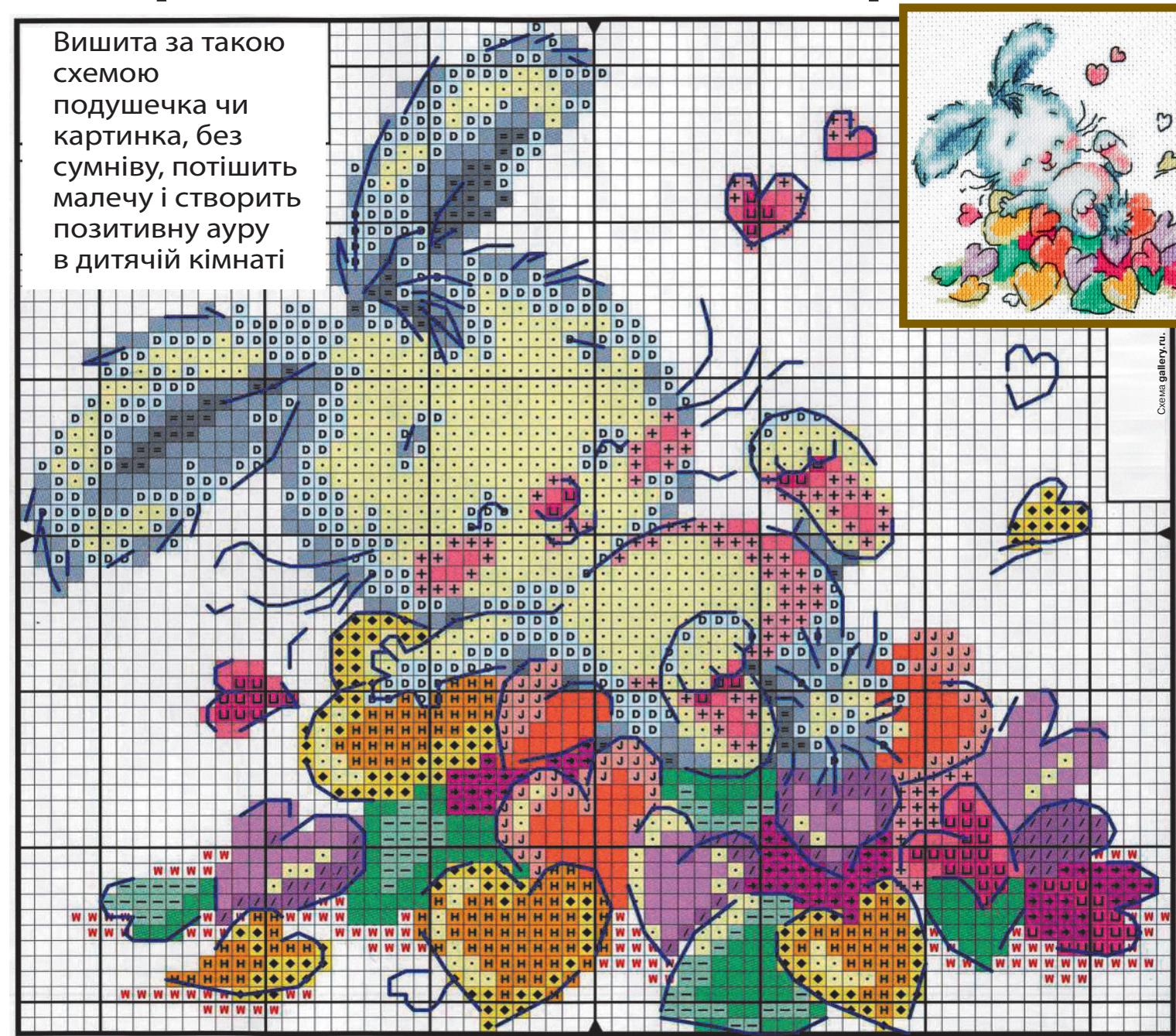
Тільки мудрий чоловік зрозуміє, що жіноча істерика — це елементарне прохання про любов і взаєморозуміння з його боку.

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

Хай зростають діти, ласкою зігріті!

Вишита за такою схемою подушечка чи картинка, без сумніву, потішить малечу і створить позитивну ауру в дитячій кімнаті

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

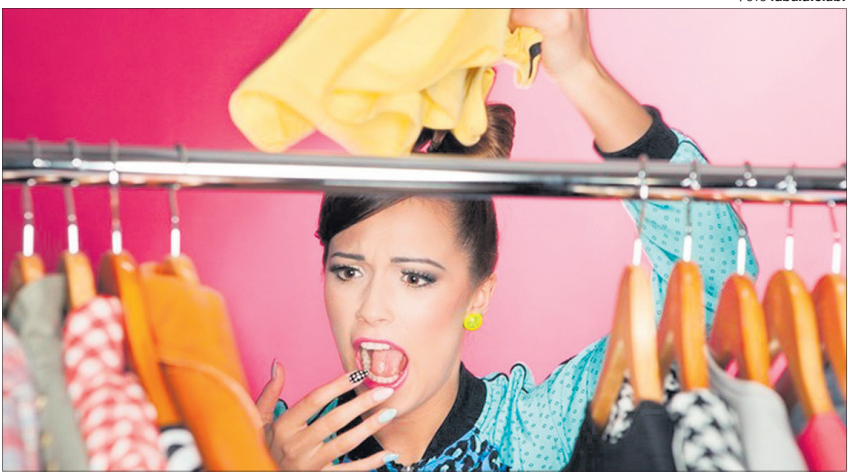

Фото fabula.club.

Як позбутися затхлості у шафі

Багатьом знайома ситуація: випрані речі, які тривалий час лежали на полиці чи в шухляді, втрачають аромат чистоти і свіжості, набувають неприємного запаху. З чим це пов'язано?

Причина — у недостатній вентиляції та надмірній вологості. У таких умовах речі дуже швидко вбирають сторонні аромати. Навіть якщо один не повністю висушений предмет гардеробу покладає на полицю, то з часом усе в шафі матиме непри-

ками всередині є у коробках із новим взуттям.

Пам'ятайте: спершу слід усунути вологість, а вже тоді боротися з неприємними запахами. Самі лиш освіжувачі та ароматизатори не впораються з проблемою.

КІЛЬКА ПРОСТИХ ПРИЙОМІВ, ЩО ДОПОМОЖУТЬ ЗАПОБІГТИ ПОЯВІ ЗАТХЛОСТІ:

◆ Не кладіть ношений одяг і чистий в одному відділі. Навіть якщо якусь річ одягали всього раз, цього цілком достатньо, щоб перенести пил з вулиці в шафу.

◆ Розмістіть у гардеробі спеціальні саше, їх можна покласти на полиці або повісити на штангу. Зазвичай вони недорогі, аромат зберігається протягом місяця. Вибір запаху — на розсуд господині, однак варто бути обережними з ароматом ванілі, бо його солодкість підходить далеко не всім.

Саше можна зробити і самому, наповнивши бавовняний мішечок тим, що подобається: цедрою цитрусових, пелюстками квітів, пахучими рослинами тощо. Вміст торбинки має обов'язково бути добре висушеним. Таке саше краще підвісити, а не просто залишити на полиці.

◆ Рятую ситуацію із запахом і звичайне активоване вугілля: воно є хорошим поглиначем не лише бруду, а й ароматів. Вугілля слід тримати в мішечку з тканини, що добре пропускає повітря.

◆ Ще один варіант — старі обмилки. Їх попередньо висушують до появи тріщин на поверхні, а тоді загортають у бавовняні хустинки і розкладають у кишені одягу.

◆ Пробник парфумів або порожній флакончик, який ще певний час зберігає аромат, теж допоможе уникнути неприємних запахів.

◆ Відмінно підійдуть зерна кави, насипані в стаканчик і розставлені всередині гардероба, або сухі пакетики чаю.

◆ Кілька крапель ефірної олії на тканині або папері також будуть не менш ефективними.

● ТРЕНД СЕЗОНУ

Тепло і стильно

Цьогорічна мода кардинально не змінила свій напрямок. Як і раніше, будуть актуальні фасони курток оверсайз (об'ємні), моделі сорочкового і жакетного типу

АНОРАК. Ці фасони в маркетах поки що представлені лише в спортивному стилі. Однак виробники пропонують і подовжені, у вигляді пуховиків, і комбіновані зі шкірою.

КУРТКА-ЖАКЕТ. Ця модель із розряду новинок. У магазинах можна знайти її у двох варіантах: зі шкіри і текстилю.

БОМБЕР-ОВЕРСАЙЗ. Об'ємна утеплена куртка. Вона сподобається любителям спортивного стилю або мілітарі.

ДУТА КУРТКА. Її не можна назвати трендовою. Але вона кочує з року в рік і стає поступово універсальною класикою. Носити можна з чим завгодно.

СТЬОБАНА. Варіант не новий, але досить цікавий. Особливо подовжені куртки. Вони ідеально поєднуються із спідницями, джинсами. Це річ, яка може прослужити не один сезон тим, хто любить носити одяг в класичному стилі.

Фото manula.ua.

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Які чайники найкращі?

Вони вже давно увійшли у наш побут. Електричні за лічені хвилини гріють воду, щоб удома чи в офісі ми могли випити гарячу запашної кави або духмяного чаю. Різновидів їх чимало. То який же вибрати? Ми пропонуємо взяти на озброєння кілька порад, перш ніж вирушати на закупки

При купівлі важливо врахувати, яка у вас сім'я. Якщо невелика з двох осіб, то вистачить чайника ємністю 0,8 літра. Найбільший попит мають моделі ємністю 1,5–1,7 літра. Зверніть увагу, чи має електроприлад шкалу рівня води. Пильнуйте, щоб її кількість не перевищувала максимальної позначки. Також треба стежити, аби вона повністю покривала тен. Інакше чайник може вийти з ладу.

Не варто купувати моделі без фільтра. Найкращі нейлонові, які добре затримують частинки накипу. До речі, боротися з осадом можна так: налити в чайник 0,5 літра води та пів склянки столового оцту, закип'ятити й залишити на 15 хвилин, потім промити холодною водою і знову довести до кипіння. Фахівці радять купувати чайники, у яких нагрівальний елемент під внутрішнім дном. Завдяки цьому

він не контактуватиме з водою. Як правило, електроприлади виготовляють з ударостійкого полістиролу, що не боїться 100-градусного окропу. Вони бувають зі скляним або металевим корпусом. Та найдовше служать чайники з нержавійки. Скупий платить двічі, каже народна мудрість. Тому купуйте чайники не на базарі, де вам можуть продати підробку(виготовлена з нехарчової пластмаси, з кривою підставкою, вона послужить недовго), а в спеціалізованому магазині.

● КОРИСНІ ПОРАДИ

Пережити холоди й не застудитися в оселі

Осінь уже показує свій норв, лякає зимними ранками і вечорами, а опалювальний сезон зазвичай стартує із запізненням. Не змерзнути вдома допоможуть кілька простих та доступних усім способів

Гаряча їжа та напої
Холодні вечори — підходящий час, щоб зварити щось смаченьке. Кухня, на якій увімкнена плита, — одне з найтепліших місць у помешканні, поки немає опалення, тому під час приготування їжі ви точно будете менше мерзнути. Ну а потому зможе додатково відчувати тепло від гарячої страви. Крім того, періодично робіть прості зігріваючі напої: чаї, каву, морси, какао.

Фізичні вправи
Це ще один відмінний спосіб швидко зігрітися. Навіть легка зарядка тривалістю 15–20 хвилин із простих вправ допоможе побороти холод, а заодно підбадьорить, надасть оптимізму.

Ванна або душ
Водні процедури — також прекрасна можливість як слід зігрітися. Головне — після гарячої ванни одягайтеся тепло і сушіть волосся, інакше

Фото бум.укр.

можна серйозно застудитися.

Грілки
Вони — ідеальні рятувальники від крижаної постелі, яка відлякує навіть тоді, коли дуже хилить на сон. Заздалегідь кладіть грілку в ліжко, щоб воно встигло прогрітися перед тим, як ви ляжете спати. Якщо ж у вас немає такого спеціального пристрою, його замінять звичайні пластикові пляшки: наповніть їх гарячою водою і зігрійте постіль.

Обігрівач або тепловентилятор
Цей відмінний спосіб подолати холод у квартирі, на жаль, досить дорогою (особливо якщо потрібно обігрівати велику площу) через велику витрату електроенергії. Та якщо ви все ж користуетесь обігрівачем, не забувайте про правильну експлуатацію подібних приладів, оскільки вони пожежонебезпечні.

А про те, які страви приготувати холодною осінньою пори, читайте на с. 14.

● ВАРТО ЗНАТИ

Пахне в хаті пирогами

У кулінарних рецептах часто зазначається, при якій температурі їх слід пекти. Добре, звісно, коли у духовці є термометр. А як визначити оптимальну температуру для випікання пиріжків чи пирога, коли його немає?

Щоб випічка вдалася, не була недопеченою чи навпаки, слід газову духовку розігріти за 10 хвилин перед її використанням на деко, а електричну — за 25 хв. Зазначимо, що температура залежить від виду тіста, розмірів і форми виробу. Слід розрізняти три її види: помірну — 130–180 градусів, середню — 180–220, високу — 220–270.

При відсутності термометра в духовці можна скористатися таким способом: якщо дрібка

борошна, кинута на деко, спочатку поживтіє, а через 30 секунд потемніє, температура 220–240 градусів. Коли ж воно одразу обуглиться, то 270–280, якщо жовтіє поступово — 180–200.

Дрібні виробу рекомендують випікати при високій температурі. Великі і товсті — при нижчій, але довше, щоб тісто гарно пропеклося. Готовність пирога визначають, проткнувши його дерев'яною паличкою. Коли виймете

її і вона буде сухою, то він уже спечений. Якщо тісто погано підійшло або духовка недостатньо гаряча, то буде глеквим.

СИМ «Я»

«Небудьки»

- Прибери свої речі.
- Не буду.
- Чому ж не будеш?
- Не хочу — не буду!

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

По собі знаю, як закипає кров від отих категоричних фраз про небажання щось зробити на твоє прохання чи вимогу. Готовність відреагувати—заверещати або, як я це називаю, «гаркнути», народжується за долю секунди. Одразу «набігають» думки, що ж я заради нього (неї)... а він (вона) сміють у такій дрібниці протистояти! «Будеш! І то не просто так, а біго-о-м!» — молодшою дуже оперативно приймала кинутий виклик, що, як вважала ще десятирок років тому, мав продемонструвати, хто головний у хаті. Літа, літа... Тепер оте «не буду» впливає на мене, як комариний укус. Мій несладко, зиркаючи спідлоба як то поведе себе мама, аналізує інформацію лише з міміки: з припіднятої брови й примружених очей... І він, і його старша сестричка звідкись знають, що такої й подібних заяв ліпше

мого досвіду, коли дитина вголос відмовляється щось робити, то це ще не означає, що саме так вона й зробить. Тут потрібне спостереження! Знаю хлопчика, який мусив кинути нехай у спину батькам оту негативну фразу, аби продемонструвати незалежність. Діти часто пов'язують із тиском на особистість вказівки дорослих. Це як користуватися різними системами відліку відносно одного й того ж. Синові знайомої достатньо було разово обуритися — десь за 10 хвилин він уже брався за доручене. Однак є й категорія дітей, які слова дотримують, як би не реагували дорослі. В такому разі батькам психологи радять демонструвати причинно-наслідковий зв'язок. Мовляв, за те, що ти так ставишся до сімейних правил, не зможеш піти гуляти. Причому рекомендують про покарання повідомляти не так, як звикла більшість із нас. Ніяких зловтишних фраз за схемою: «Тобі це так не минеться...». Звертатися варто раціональними фразами, дуже-дуже спокійно, з розумінням (неприємно ж у будь-якому разі), а головне не одразу після непослуху, а коли втихомиритися. Має допомогти щось на кшталт: «На жаль, не можу тобі дозволити піти ночувати до

Наші діти своїми «не буду» промацують встановлені нами кордони й нашу «сталевість».

не дотримуватися. А я чомусь відчуваю, що усе зроблять, як миленькі. І кричати чи підвищувати голос не треба. Й словесні обурення теж зайві. Просто чекаю, зумисне не помічаючи демонстративної неспішності. В чому ж секрет?

Наші діти своїми «не буду» промацують встановлені нами кордони й нашу «сталевість». Потребна розширити умовний коридор, побудований на правилах і домовленостях у сім'ї, у них невмируща. І хоч мама з татом мають бути готові до передачі частини нових прав і більшої відповідальності (бо ж дорослішає), але й не повинні посувати межі при першому-ліпшому пробному ударі. З

подруги, бо не впевнена, що ти поведиш себе відповідально. Маю свіжий приклад. Давай спробуємо ще». Найважчий момент, мені здається, — витримати спокійний тон до кінця (при обуреннях, благаннях і вибаченнях) й не змінити рішення (нагадувати собі, що вкладаєш у майбутні гармонійні стосунки з нинішнім «небудьком»).

У сімейному вихованні — багато підводних течій і очевидних висновків. Маєте свої спостереження щодо цього — діліться за допомогою електронних адрес: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com. Також є пошта — м. Луцьк, пр. Волі, 13.

НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Сусідка з будинку навпроти

Закінчення Початок на с. 16

Ольга ЧОРНА

Ще не може. В кутку стоять милиці. Лікар сказав: скоро вони знадобляться. Це втішає. А поки що ноги слухаються погано і болить, мучить минуле. Особливо, коли приходиться у сні Наталка. Тоді він думає про ненароджену дитину. Може, це був хлопчик. А чи білява дівчинка, схожа на ту, яку бачить через вікно. І йому знову хочеться ступити у невідомість і більше ніколи не повертатися в цей світ.

Страшні думки проганяла поява незнайомки з дитиною. Вони не знали, що рятують його...

Ігор знову почав створювати ескізи меблів. У батьків власна справа — виготовляють меблі. Він також працював у сімейному бізнесі. Його дизайн подобався замовникам.

— Ти повернувся до роботи, — полегшено мовив батько, дивлячись на нові ескізи. — Які цікаві задумки...

Страшні думки проганяла поява незнайомки з дитиною. Вони не знали, що рятують його...

«Це повернула мене незнайомка та її малеча», — подумав. Але промовчав...

...Ігор змінив візок на милиці, згодом милиці — на палицю.

...Знову осінь. Квітнуть жоржини. Він помітив: незнайомка ніколи не зрізала жодної квітки.

Зателефонував матері. Попросив купити букет жоржин та іграшку для маленької дівчинки. Мати з тривогою поцікавилася, для кого. Невже дала про себе знати колишня невістка?

— Для сусідки. З будинку навпроти, — пояснив.

З палицею, букетом жоржин і лялькою Ігор поволі переходив дорогу. Незнайомка поралася на квітнику. Дівчинка бавилася поруч.

— Доброго вечора, — привітався. — Ці квіти — для вас, а лялька — для вашої доні.

— Племінниці, — усміхнулася. — Хто ви? Я вас не знаю.

— А я з вами давно познайомився. Відколи оселився ось у цьому будинку.

Вона здивовано дивилася на молодого чоловіка.

— Я повинен вам розповісти свою історію...

— Вам незручно стояти. Заходьте до хати, будете нашим гостем.

Він знову прожив Наталчину зраду, аварію, біль у ногах та душі.

«Ці квіти любила моя мама. Це пам'ять про неї».

Коли закінчив розповідь, відчув полегкість. Бо все залишав за межею нинішнього дня.

Дарина також повідала свою історію. Вона жила зі старшою сестрою. Їхніх батьків давно не стало. У сестри був наречений. Від нього й народила Яринуку. Після цього він зник. Згодом сестра зустріла іншого чоловіка. Але її обранець не любить дітей. Тож заявила Дарині: або та доглядає племінницю, або віддасть Яринуку до сиротинця.

— Жоржини... вони для вас, Дарино, щось означають?

— Їх любила моя мама. Це пам'ять про неї.

Повернувшись додому, Ігор дивився у вікно, поки в Дарининій оселі не погасло світло. З ніжністю згадував її рухи, голос, погляд... Вона ніяковіла, коли Яринука кликала її мамою. А ще на її обличчі він побачив смуток і втому.

Він уже давно закохався в сусідку з будинку навпроти. І одного осіннього дня освідчиться їй...

РЕКЛАМА

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Луцькі

- ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.
- ✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання.
- Робота в дві зміни по 8-12 годин 5-6 днів на тиждень.
- Зустрічає наш координатор.
- ✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
- Беремо по візах і по біометрії.
- ✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.
- Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажані можуть подаватися на карту побиту.

Тел. вайбер UKR 38 050 845 45 80.

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

☎ 068 695 68 28 ☎ 095 639 01 15

№ В-154 6 600 грн 5 800 грн	№ В-158 6 400 грн 5 500 грн	№ П-8 К 4 000 грн П 4 600 грн	№ П-18 К 3 600 грн П 4 400 грн
-----------------------------------	-----------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------------

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Відповіді на сканворд із с. 15

	С	Е	Л	Т	І	К	М	О	Н	А	Х		
	Т	О	Р	І	Е	Р							
	А	Р	Т	Е	М	Г	Р	У	Б	И	Ч		
Т	И	Т	А	Н		А	Б	У		А	Р	К	А
Е	И	Е					А	Р	Ф	А	П		
Р	А	С	Т	Р			Н			С	Б	У	
М	Т				К	А	Н	А	Р	О	К	Р	
О	Л	И	В	Н	А		А		А	М	А	Т	І
С	К		А	Л	Ь	С	Е	К	О				
	Д	А	Н	Т	Е		А		А				

ІМ'Я УКРАЇНИ

«Не просто професор — мовна інстанція!»

Так — на перший погляд гучно й пафосно, але насправді без жодного перебільшення — назвав Олександра Пономарева його колишній студент, а згодом колега Володимир Ільченко. На жаль, 14 жовтня, за 3 дні свого 85-ліття, професор Пономарів відійшов у Вічність. Та для тих, хто не є адептом принципу «какая разніца», його слово, зафіксоване у численних виданнях, статтях, публікаціях на інтернет-ресурсах, залишиться авторитетним і вагомим

Надія АНДРІЙЧУК

«ДВІ ТРЕТИНИ РОСІЙСЬКОМОВОГО НАСЕЛЕННЯ — ТО ЗРОСИЩЕНІ УКРАЇНЦІ...»

Олександр Данилович майже 60 літ життя присвятив українській мові. Та мало хто знає, що народився майбутній науковець у російському Таганрозі (місто в Ростовській області РФ. — Авт.), проте вважав ці землі «найбільш східним козацьким краєм». Розповідав, що регіон був заселений вихідцями з Чернігівщини та Полтавщини, і розмовляли там українською, полтавським діалектом. «А 1924 року цю територію передали Росії. До 1933-го діяли й українські школи. Коли я народився, вже української школи не було. Тож навчався в російській», — згадував Олександр Пономарів.

Після її закінчення приїхав до Києва — мріяв вивчати українську в університеті імені Тараса Шевченка. Але для вступу на омріяний факультет забракло знань з українського правопису, став студентом відділення російської філології. Українську ж опановував самотужки, не припиняв осягати її глибини ні під час навчання, ні після випуску.

Досконало вивчив і новогрецьку, нерідко був перекладачем під час візитів урядових делегацій Греції. Ще студентом з однокурсницею Ніною Клименко переклав «Кобзар» грецькою мовою. Книга вийшла друком в Афінах у 1964-му, до 150-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Отже, Олександр Пономарів долучився до популяризації творчості нашого Пророка на землі Еллади.

Щоб по всій Україні відродити українську мову, нам треба агресивно її захищати. Не боюся цього слова, бо з нас її вибивали століттями агресивно. А ми тепер чогось боїмося, щоб нам чимось не дорікнули.

Ще з радянських часів і до останніх своїх днів Олександр Данилович був рішучим противником ідеї «двомовної» України, яку відстоювали і політики, і деякі науковці-філологи. Приміром, наполягав на домінантності російської мови Іван Білодід — директор Інституту мовознавства, де Пономарів працював після закінчення вишу. У 1957-1962 роках, коли Білодід був міністром освіти УРСР, запроваджено факультативне вивчення української мови в школах України. Відверте протистояння обернулося для молодого науковця Пономарева «пропозицією» звільнитися «за власним бажанням».

Щодо «двомовності», яку й нині дехто нав'язує суспільству під гаслом «какая разніца», Олександр Данилович зазначав: «Ся Україна українськомовна, тільки в одних регіонах її менше придушували в імперській Росії та в Радянському Союзі, а в других — більше. Значна частина нашої території зросійщена, але там живуть українці: дві третини російськомовного населення — то зросійщені українці». Професор підтримував законодавче закріплення статусу державної мови. «Щоб по всій Україні відродити українську мову, нам треба агресивно її захищати, — наголошував він. — Не боюся цього слова, бо з нас її вибивали століттями агресивно. А ми тепер чогось боїмося, щоб нам чимось не дорікнули».

Тут, на BBC News Україна, Олександр Пономарів понад десятиліття вів блог, у якому легко й доступно тлумачив лінгвістичні премудрощі усім, хто звертався до нього із запитаннями.

«НЕ ВІДАВАЙТЕ ГОЛОС «ПО ПРИКОЛУ!»

Як патріот і мудра людина, Олександр Пономарів не залишався осторонь суспільного життя, не був байдужим до політики. Він завжди мав чітку громадянську позицію, відкрито висловлював її, відстоював свої переконання.

Разом з іншими лідерами громадської думки Олександр Данилович вимагав від Віктора Януковича скасувати так званий мовний закон Ківалова-Колесниченка, що надавав ширші права російській мові. Під час президентської кампанії-2019 був серед тих представників української інтелігенції, які підписали відкриті звернення до українців із закликом не обирати главою держави Володимира Зеленського. «Вважаємо за необхідне звернути увагу на таке вкрай небезпечне

явище, як проєкт Коломойського «Зеленський — слуга народу». Не віддавайте голос «по приколу» за облудну маску, маріонетку корупційного олігарха», — йшлося у документі. На жаль, не прислухалися...

«СУРЖИК — ЦЕ ХВОРОБА, ВІД ЯКОЇ ТРЕБА ЛІКУВАТИСЬ»

Професор Пономарів був не просто науковцем, чий прізвища зазвичай не відомі широкому загалу. Прагнучи, щоб наша мова не втратила «власного світла», він намагався донести українське слово до кожної людини — і його старання не були марними. Кілька поколінь українців зростало на мовностилістичних порадах Олександра Пономарева в радіожурналі «Слово», які лунали в 1990-2000-х роках на хвиллях Українського радіо і були

присвячені дотриманню норм сучасної української літературної мови, очищенню її від намулу русифікації.

Починаючи з 2009-го, він вів на BBC News Україна блог, роз'яснюючи правильність вживання слів та мовних конструкцій. Блог професора Пономарева — та платформа, на якій будь-хто міг звернутися до нього за порадою щодо культури мови, труднощів правопису чи перекладу, особливостей слововживання. Й отримував вичерпну, аргументовану відповідь, а заодно — й поштовх до мовної самоосвіти.

Просвітництво потребувало не тільки щирого бажання, а й уміння в доступній формі донести слухачам і читачам тонкощі української філології. Олександр Пономарів терпляче пояснював, що російські та білоруські імена й прізвища ми пристосовуємо до своєї фонетико-морфологічної системи, що «фотографія — незвично, але по-українськи», що «без «меседжів» цілком можна обійтись», що слова «учбовий» немає в українській мові, що правильно казати «виш», а не «вуз»... Скільки ж то безцінних порад і тлумачень накопичилося за роки онлайн-спілкування професора з охочими знати рідну мову! Відрадно, що більшість норм, які відстоював Олександр Данилович, знайшли відображення у затверженому 2019 року правописі. До слова, на скептичні зауваження щодо доцільності повернення у вжиток українського правопису, забороненого в 1933-му, він відповідав, що тоді й відновлення української незалежності можна ставити під сумнів.

«Коли пишу тексти, то подумки зв'язуюся з Пономарем: ось тут він сказав би так, а тут — так... Кілька разів ловив себе на думці, що треба зателефонувати Олександру Даниловичу, аби уточнити, як правильно... Тепер, на жаль, доведеться керуватися лише його книжками та численними публікаціями на інтернет-ресурсах», — із сумом констатує Володимир Ільченко у присвяченій Олександру Пономареву публікації на ukraineform.ua. Так, ця втрата непоправна і болуча... Але, на щастя, ми маємо чим керуватися — у нас є видання і публікації, створені небадужим українцем і справжнім професіоналом.

Спасибі, Професоре!

За матеріалами ukraineform.ua, unian.ua, journ.knu.ua, bbc.com.

РЕКЛАМА

УВАГА: ЦЕ НЕ КОНКУРС І НЕ РОЗІГРАШ ПРИЗІВ!

Неймовірний подарунок може стати Вашим... завдяки даті Вашого народження!

Це підтверджує нумерологічний розрахунок, який Марія Дюваль закінчила 20 днів тому!

Якщо в результаті розрахунків Ви отримаєте число 120, неймовірний подарунок чекає на Вас!

Марія Дюваль, всесвітньо відомий астролог і нумеролог, 20 днів тому закінчила нумерологічний розрахунок, який приніс неймовірний результат! Та людина, дата народження якої відповідає числу 120, зможе отримати неймовірний подарунок від Марії Дюваль.

Як дізнатися, чи зможете Ви отримати подарунок від Марії Дюваль...

1. Запишіть дві останні цифри року Вашого народження (наприклад, якщо Ви народи-

лися у 1963 році, запишіть 63). 2. Запишіть, скільки років Вам виповнюється у 2020 році (наприклад, у 2020 році Вам виповнюється 57 років).

3. Складіть два отримані числа. І якщо в сумі Ви отримаєте 120, БРАВО! На Вас чекає неймовірний подарунок!

Ви отримали число 120? Чудово! Ось що Ви повинні зробити просто зараз...

Якщо в результаті розрахунків Ви отримали число 120, отже, Ви — один із тих, кого шукає Марія Дюваль, і хто повинен отримати від неї грандіозний подарунок (див. праворуч)! Тому не зволікайте: скоріше зателефонуйте

за безкоштовним телефоном: **0-800-50-50-41**. Коли Марія Дюваль отримає Ваш запит, то звирить Ваші дані й надішле Вам особливим листом (без зовнішніх позначок) найважливішу інформацію про те, як Ви зможете отримати подарунок від Марії Дюваль.

І пам'ятайте про дві умови: нікому не розповідайте про Вашу удачу, щоб не злякати її. І, будь ласка, не надсилайте гроші! Ні за що платити не потрібно. Якщо Ви отримали число 120, то те, що відкриє для Вас Марія Дюваль, — абсолютно безкоштовно!

Не забудьте назвати код: 381426

ТОВ «Езотермікс», а/с № 109, м. Київ, 03300. Детальна інформація за тел.: (044) 379-12-48 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ.

MD3_LMD_CC_CIKAVGAZ_221020

Ви отримали число

120?

Обирайте, як використаете Ваші гроші:

Новий ремонт і побутова техніка

Новий автомобіль

Чималий рахунок у банку

Запитайте подарунок за безкоштовним телефоном:

0 (800) 50-50-41

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок — субота з 8:00 до 19:00, неділя з 9:00 до 19:00)

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Хочеться тепла, а осінь така незатишна...

Ми знаємо, що вас зігріє! Коли на вулиці зимно й похмуро, тарілочка гарячого наваристого супу — саме те, що треба! Адже ця страва, попри різноманіття її варіантів, містить багато зігрівальних інгредієнтів. По-перше, м'ясний бульйон і м'ясо (а також риба, птиця) — джерело білка. По-друге, картопля і коренеплоди (морква, буряк, селера) багаті на повільні вуглеводи. По-третє, спеції посилюють кровообіг. По-четверте, крупи або бобові — ще одне джерело складних вуглеводів. До всього іншого суп — це багатокомпонентна страва, на перетравлення якої потрібно багато часу й енергії, а отже, організму доведеться виділяти велику кількість тепла. А страви, приготовані з любов'ю, зігрівають ще більше!

Фото pinterest.it.

КВАСОЛЕВИЙ СУП ІЗ ГРИБАМИ ТА КЛЬОЦКАМИ

Навариста, смачна й ароматна перша страва з особливими галушками. Завдяки мінеральній воді вони надзвичайно м'які й легкі. Ще одна перевага такого супу — в тому, що після нього вже не треба думати про другу страву. Він дуже ситний — однієї порції вистачає, щоб пообідати

Фото rutxt.com.

Інгредієнти: 3 л бульйону, 2 скл. білої квасолі, 1 велика цибулина, 1 велика морквина, 3 ст. л. томатного соусу, 300 г грибів (лісові заморожені або печериці), 6–8 картоплин (залежно від величини), зелень петрушки і кропу, чорний мелений перець, лавровий листок, сіль, 3 зубки часнику; **для кльоцків** — 1 яйце, 70–80 мл газованої мінералки, борошно, сіль.

Приготування. Яйце збити з мінеральною водою та сіллю, всипати борошно, постійно помішуючи (тісто має бути не дуже густим, за консистенцією подібним до густої сметани або грецького йогурту; коли його розмішуєш виделкою, воно немов тягнеться за нею).

У каструлі з киплячим бульйоном зварити квасолі до напівготовності. Моркву натерти на тертці, цибулю нарізати кубиками. Гриби підсмажити на сковорідці, всипати до них картоплю, натерту на грубій тертці, посолити. Смажити 7–10 хвилин. Додати цибулю й моркву, перемішати й тушувати все разом до напівготовності овочів. Додати томатний соус, вичавлений часник, перець, знову ретельно розмішати й тушувати 5 хвилин. Киплячий суп приправити засмажкою, лавровим листком, за потреби досолити. Тісто в суп пропустити через друшляк із великими вічками. Щойно кльоцки спливають, страва готова. Подавати, посипавши зеленню.

КАБАЧКОВИЙ СУП-ПЮРЕ З КУРЯТИНОЮ ТА ВЕРШКАМИ

Ніжний, легкий вершковий супчик із кремовою, ніби оксамитовою, структурою. Мінімум продуктів, небагато калорій і максимум користі!

Фото strjapuha.com.

Інгредієнти: куряча грудка або 2–3 голки, 7–8 картоплин, 800 г кабачків (бажано жовті цукіні — від кольору залежить забарвлення супу), велика цибулина, 2 морквини, 2 ст. л. вершкового масла, 200 мл вершків будь-якої жирності, сіль, карі, чорний мелений перець, паприка, дрібка цукру.

Приготування. Зварити бульйон із курятини. М'ясо з каструлі виняти, а в бульйон вкинути нарізані кубиками картоплю й кабачки (очистивши попередньо від шкірки й насіння), зварити до готовності, присоливши. Цибулю пократати кубиками, обсмажити до прозорості на вершковому маслі. Моркву натерти й додати до цибулі, пасерувати разом 5–7 хвилин. Картоплю й кабачки відцідити (злити бульйон в окремий посуд), додати пасеровані овочі і збити блендером до консистенції пюре, поперчити, приправити карі й цукром. Влити вершки, перемішати й ще трішки збити блендером, потроху розбавляючи бульйоном до отримання бажаної густоти. Прогріти суп на маленькому вогні, постійно помішуючи. В кожну тарілку при подачі покласти зелень, сметану та подрібнені шматочки вареної курятини. За бажанням посипати паприкою.

Бажано їсти страву свіжоприготованою, але якщо зостанеться на наступний день — просто розігріти в мікрохвильовці.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ЦИБУЛЕВИЙ СУП

Якщо ви полюбляєте цибулю, приємна й ніжна консистенція страви не залишить вам вибору — цей суп хочеться з'їсти до останньої ложки й попросити добавку!

Фото papigutto.com.

Інгредієнти: 6–8 середніх цибулин, 2 ст. л. вершкового масла, 2 ст. л. оливкової олії, 3 ст. л. борошна, мускатний горіх, сіль, мелений перець, дрібка солі, 100 мл білого сухого вина, 5 скл. бульйону (м'ясного, овочевого), 100–150 г твердого сиру, грінки.

Приготування. Цибулю нарізати кубиками або півкільцями і всипати у глибоку сковорідку з олією та вершковим маслом, смажити на сильному вогні, поки не виділиться багато соку. Тоді зробити мінімальний вогонь і пасерувати якнайдовше, періодично помішуючи лопаткою. Далі додати до цибулі сіль, перець та цукор. Перемішати та пасерувати ще 10 хвилин. Ввести борошно, обсмажити декілька хвилин. Влити вино, перемішати, приправити мускатним горіхом та залити бульйоном. Через 20 хвилин повільного варіння суп розлити у глиняні горщики. На сухій сковорідці обсмажити шматочки батона або французького багета. Сир натерти на тертці. В кожен горщик із супом покласти по столовій ложці сиру. На нього — грінку й знову столову ложку тертого сиру. Запікати в духовці у горщиках до розплавлення сиру — в такому вигляді він виходить особливо ароматним.

СУП ІЗ ФРИКАДЕЛЬКАМИ

Чудова і на вигляд, і на смак перша страва, апетитна та ситна

Фото vkus.info.

Інгредієнти: 3 л м'ясного бульйону, 400 г фаршу, 600–700 г картоплі, 1 яйце, 1 цибулина, 1 морквина, 100 г кореня селери, олія, лавровий лист, зелень кропу і петрушки, чорний мелений перець, сіль.

Приготування. У м'ясний бульйон всипати картоплю, нарізану кубиками, довести до кипіння, варити 10–15 хвилин. М'ясний фарш змішати з яйцем, поперчити, посолити і ретельно вимісити до однорідності. Сформувати фрикадельки, викласти їх на тарілку. Цибулю почистити, пократати дрібними кубиками, пасерувати на олії, додати натерті на грубій тертці моркву й селеру, потушувати разом до м'якості коренеплодів. У каструлю з супом вкинути пасеровані овочі, довести до кипіння, проварити на помірному вогні 5 хвилин. Тоді покласти фрикадельки, лавровий лист, поперчити і посолити, готувати ще 5 хвилин. Подавати гарячим, притрусивши посиченою зеленню кропу і петрушки.

КРЕМ-СУП ІЗ ПАСТЕРНАКУ З ЯБЛУКАМИ

Цей овоч дуже корисний, його варто включати до свого раціону. Смак і аромат у цього коренеплоду особливий, ненав'язливий, приємний, а в поєднанні з кислими яблуками — просто ідеальний!

Фото menunedeli.ru.

Інгредієнти: 500 г пастернаку, 1 велике кислувате яблуко, 1 цибулина, 1 л молока, 50 г вершкового масла, сіль та перець — до смаку, зелень для подачі.

Приготування. Пастернак добре вимити, почистити. Нарізати коренеплід кубиками завбільшки приблизно 1,5x1,5 см. Пократати не дуже дрібними кубиками цибулю, всипати в сотейник із розігрітим вершковим маслом, помішуючи, пасерувати до прозорості. Стежте, щоб цибуля не зарум'янилася. Додати кубики пастернаку і тушувати 4–5 хвилин. Яблуко очистити від шкірки, розрізати навпіл, видалити сердцевину, нарізати кубиками і відразу всипати в сотейник до овочів, щоб воно не потемніло. Перемішати, протушувати кілька хвилин. Влити молоко (замість нього в якості рідкої основи також можна взяти овочевий або м'ясний бульйон, але суп із додаванням молока матиме більш ніжний, оксамитовий смак. Якщо ж калорійність страви для вас не має значення, то до молока можна додати 100 мл вершків — вони зроблять суп густішим, а смак більш м'яким). Після додавання рідини варити суп 15–20 хвилин до розм'якшення овочів, посолити й поперчити до смаку, потім вимкнути вогонь. Збити блендером до однорідності (можна прямо в сотейнику), після цього знову довести до кипіння. Подавати крем-суп із сухариками або прикрасивши зеленню.

Анекдоти до теми

Наші прабабусі витрачали 4 години на приготування смачного овочевого супу. Тепер завдяки суповим концентратам молода господиня може зварити його буквально за 4 хвилини. Отже, у неї залишається 3 години 56 хвилин на те, щоб покритикувати свого чоловіка. :)

Блондинка в кулінарному телешоу: — А тепер я навчу вас, як приготувати неймовірно смачний суп із фрикадельками. Спочатку очищаємо пельмені від тіста...

СИЛЬНІ ДУХОМ

Американська українка стала чемпіоном і показує нашим солдатам у госпіталі, що життя із втратою ніг не закінчується

Закінчення. Початок на с. 1

Роксолана ВИШНЕВИЧ

американки, вона одразу зрозуміла, що це «її» дівчинка, і поїхала знайомитися.

У свої 5 літ дитина була менше метра зростом і важила всього 15 кілограмів. З американською гостею вона зразу пішла на контакт, проте процедура всиновлення затягнулася на півтора року. Поки Гей займалася оформленням документів, в Оксани над ліжком висіла фотографія майбутньої мами. Щастю дівчинки не було меж: її

лася ампутацією спершу однієї кінцівки, згодом — другої. Крім того, пережила складну операцію на кистях рук. Загалом дівчині зробили 10 хірургічних втручань не лише на руках і ногах, а й навіть на зубах, бо у дитячому будинку їй вирвали їх без анестезії.

Оксана Мастерс ніколи не здавалася і постійно доводила, що людині під силу все. Саме тому у 2015 році дівчина приїжджала до українських солдатів у

де займалася бігом, плаванням, веслуванням. Уже в 2010 році перемогла на турнірі з веслування CRASH-B Sprints у Бостоні, встановивши свій перший світовий рекорд. Через два роки на Літніх Паралімпійських іграх у Лондоні виборола «бронзу» в академічному веслуванні. А ще через два на Зимовій Паралімпіаді у Сочі — срібну нагороду в лижних перегонях на 12 км та бронзову на дистанції 5 км.

На Літніх Паралімпійських іграх 2016 року у Ріо-де-Жанейро Оксана Мастерс виступила у шосейних велоперегонах, проте медалей завоювати не вдалося — фінішувала четвертою. Та вже взимку 2018-го у Пхьончхані спортсменка стала дворазовою чемпіонкою у лижному спринті на 1,1 км та лижних перегонях на 5 км, а також здобула дві срібні нагороди в біатлоні на дистанції на 6 і 12,5 км та «бронзу» у лижних перегонях на 12 км.

«ДЛЯ ЛЮДИНИ НЕМАЄ НИЧОГО НЕМОЖЛИВОГО. ВСІ ПЕРЕПОНИ У НАС В ГОЛОВІ»

Хоча про своє дитинство в Україні Оксана має дуже болісні спогади, все ж вона зберегла у серці любов до батьківщини, вболіває за неї зараз — під час російсько-української війни. А восени 2015 року їй випала можли-

ІНОЗЕМНЕ УСИНОВЛЕННЯ — ДЖЕК-ПОТ ДЛЯ СИРОТИ

Оксана Бондарчук з'явилася на світ 19 червня 1989 року у Хмельницькому. На жаль, дитина мала важкі вроджені вади розвитку (по шість пальців на ногах та руках, перетинки між ними, деформовані кістки). Ці фізичні проблеми пов'язували з наслідками аварії на Чорнобильській АЕС. Батьки дівчинки були переселенцями із зони відчуження. Вони відмовилися від неї одразу після народження. Тож Оксана потрапила до Ізяславського інтернату для дітей з інвалідністю.

Змалку вона жила в дитбудинку, де їй велося дуже важко. Як згадувала дорослою, вечорами плакала не лише через біль, що не давав ходити, а й через те, що бракувало материнського тепла. Коли дівчинці виповнилося 7 років, її усиновила 43-літня одинока американка Гей Мастерс, лікар-логопед за фахом. Друзі цієї пані трохи раніше взяли хлопчика з Росії і запропонували їй зробити так само, бо Мастерс давно мріяла про дитину. У міжнародному фонді показали фотографію Оксани, не приховуючи, що та має інвалідність. За словами

На протезах Оксана навчилася кататися на ковзанах, захопилася верховою їздою, що літа була в дитячому спортивному таборі, де займалася бігом, плаванням, веслуванням.

не лякало, що доведеться жити в чужій далекій країні, що попереду невідомість, головне — у неї тепер буде мама. Так само і для Гей маленька українка стала Божим благословенням, подарувала сенс життя.

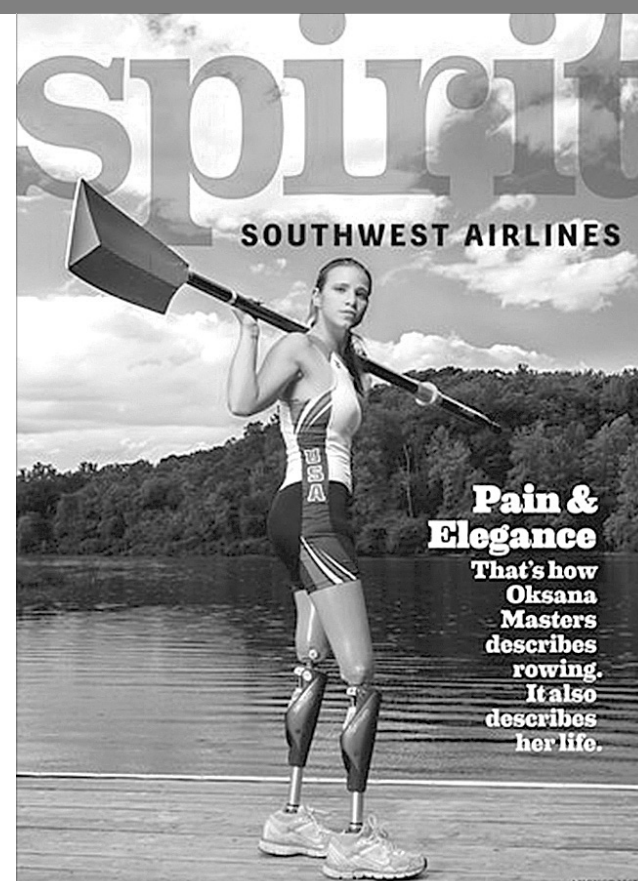
ДЕСЯТЬ ОПЕРАЦІЙ НА РУКАХ, НОГАХ І... ЗУБАХ

«Ти це зможеш!» — не раз сама собі наказувала Оксана, ніколи себе не жаліючи. По приїзді до США вона важила лише 16 кілограмів, а проблема з ніжками стала критичною. Попри всі зусилля, довга історія лікування та реабілітації заверши-

київський шпиталь — показати, що ампутація ніг — то не кінець життя. А в 2012-му знялася для відвертої фотосесії в журналі «ESPN Magazine». Їй було важко подолати страх демонструвати своє тіло на камеру, проте вона це зробила, бо хотіла довести, що людина з інвалідністю теж може бути красивою.

СПОРТ СТАВ РЯТІВНИМ КРУГОМ

У США вона отримала шанс жити повноцінним життям. На протезах навчилася кататися на ковзанах, захопилася верховою їздою, що літа була в дитячому спортивному таборі,

І в такому вигляді українка — справжня красуня.

вість відвідати країну.

Перед поїздом дуже хвилювалася. Як розповідала її мама, Оксана весь час повторювала: «Що ми там робитимемо? Ми ж нікого не знаємо. Раптом я не сподобаюся?» Але хвилювання виявилися даремними, в Україні дівчина спричинила справжній фурор. Американка побувала в дитбудинку та відвідала поранених українських військових у шпиталі.

— Мені сподобалося спілкуватися з бійцями. Я показувала їм, як знімаються протези, як спокійно можна обходитися без

них. Пояснила, що немає нічого страшного у відсутності кінцівок. І для таких людей немає нічого неможливого. Всі перепони у нас в голові, — розповіла вона. — Це дуже важливо — прийняти факт, що в тебе вже немає своїх ніг — на перших етапах цілєння. Просто треба звикнути до нового тіла. Я зняла протези, щоб продемонструвати їм, що це можливо — жити і пересуватися навіть за таких обставин.

За матеріалами: radiosvoboda.org, nashsvit.in.ua.

Словограма з 15x15 клітинок. Клітинки містять слова, пов'язані з темою гри. Наприклад: Шотландський футбольний клуб, Український актор, Рід ящірок, Великий проміжок часу, Триумфальна муз. інструмент, Зрошув. канал в Середній Азії, Урядовий орган управління, Співочий птах Штат в США, Гора в Ізраїлі, Учителю Страдіварі, Живопис по сухій штукатурці, Дуврська протока Па-де-..., Космічне агентство США, Одна з найбільших річок Ефіопії.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

А що цього разу заховали журналісти?

Вдруге за пів року злий і підступний вірус атакував Грицька Гарбуза, тож сьогодні тільки запитання від нього і побажання берегти себе, своїх рідних і Україну

Грицько ГАРБУЗ

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 43 (2020)

Цей предмет, напевне, є в кожному домі. Адже ним користуються і любителі здорових напоїв — скажімо, молока чи соку, і ті, кому до вподоби щось міцніше. Навіть дехто в процесі палєць у нього засовує... А скільки разів він ставав у пригоді для панів і панянок, кому співав Кузьма Скриabin «Не будь рагульом...»

Предмет буває виготовлений і з пластику, і з силікону чи сталі. З ручкою чи без...

А знана майстриня з кулінарії сестра Ольга — Службниця Непорочної Діви Марії — за допомогою цього предмета відділяє... білок від жовтка. Так, що в середині захованого

нами предмета залишається тільки «сонечко».

Що за предмет ми заховали у гарбузі?

Відповідь треба надіслати до 31 жовтня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Коронавірус», «Три ведмеді», «Петро Порошенко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призівих 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як відгадував відповідь.

Будьте здорові!

● ШОК!

Вирізала із живота своєї жертви немовля...

У США вперше за понад 60 років стратять жінку. 8 грудня до обвинуваченої застосують смертельну ін'єкцію

Фото evora.patrioty.org.ua.

Ліза Монтгомері у дитинстві страждала від насилля з боку вітчима, а дорослою часто заглядала в чарку. Але вона не була психічно хворою, на чому наполягали адвокати.

Єдине, що в цій трагедії можна назвати добрим, це те, що дитинка вижила, і її мама Боббі Стіннетт з того світу може спостерігати, як вона росте.

Василь КІТ

Засуджена за вбивство вагітної та викрадення дитини своєї жертви Ліза Монтгомері стане пер-

Вона кухонним ножом вирізала дівчинку з утроби своєї жертви (за даними слідства, загибла на той момент була ще при свідомості).

шою за більш як 60 літ ув'язненою, яку стратить уряд США. Про це повідомило американське міністерство юстиції.

Федеральну смертну кару у США відновили після 17-річного неофіційного мораторію (на рівні окремих штатів таке покарання застосовувалось. — Ред.). Жінка потрапила за ґрати за вбивство 23-річної Боббі Джо Стіннетт у містечку Східмор у грудні 2004 року.

Ліза Монтгомері знайшла свою жертву в інтернеті, нібито бажаючи купити шурачого тер'єра. Представилася як «Дарлін Фішер» і почала спілкуватися зі Стіннетт у чаті «Ratter Chatter». Вона сказала Боббі, що теж чекає дитину, і дві жінки спілкувалися в чат-кімнаті та по електронній пошті на цю тему. Стіннетт була на восьмому місяці, поки Монтгомері підробляла свою вагітність, повідомляючи жертві, а також родині та друзям, що вона скоро народжуватиме.

16 грудня 2004 року обидві жінки домовилися про зустріч у домі Стіннетт для придбання тер'єра. Монтгомері приїхала в Східмор і задушила Стіннетт в її будинку мотузкою. Потім вона кухонним ножом вирізала дівчинку з утроби своєї жертви (за даними слідства, загибла на той момент була ще при свідомості). Далі вбивця намагалася видати немовля за власну дитину.

Наступного дня поліція заарештувала Монтгомері у її фермерському будинку, а дитину, яка дивом вижила, повернули батькові Зебу Стіннетту.

Бр-р-р, у голові не вкладається, як так можливо...

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Фото I.pining.com.

«У незнайомки було особливе ставлення до жоржин. Вона гладила їхні голівки. І сумувала».

Сусідка з будинку навпроти

Маленький гай тишив людей, що жили поруч. Але зелена місцина перетворилася на будову. Тепер на приватні оселі споглядала багатоповерхівка. Їхнім мешканцям було не до вподоби таке сусідство. Але відстояти право зеленої місцини на життя вони не змогли...

Ольга ЧОРНА

Ігор наполіг, аби переїхати в нову квартиру. Батьки відмовляли: — Як даватимеш сам собі раду на інвалідному візку? Продукти привеземо, поприбираємо, але...

— Я навчився. І мені вже набагато краще. А потім стану на ноги.

Він не міг більше бути тут, у батьківському помешканні. Все нагадувало про Наталку. Ігор кохав дружину. Свекри добре ставилися до невістки. Чого їй бракувало? Це питання не давало Ігореві спокою.

Він не знав, що Наталка зустрічалася з колишнім однокурсником — своїм першим коханням. Що позбулася його, Ігореві, дитини. А потім захотіла подати на розлучення. Коли правда відкрилася, вирішив: життя закінчилося. Його автівка злетіла з дороги. «От і все», — подумав. Але на Небесах вирішили: туди ще рано...

Ігор був потовчений, ніг не відчував. Медики давали на-

дію: повинен ходити. Потрібен час...

Веселий, говіркий чоловік став похмурим мовчуном. Рідні хвилювалися, аби знову не надумав звести рахунки з життям.

У будинку, що спорудили на місці гаю, купили квартиру для Ігоря. Туди й вирішив переїхати. А мав там жити з Наталкою.

Нове помешкання на тре-

Спостерігав, як незнайомка викохує свої квіти. Мабуть, вона добра, думав. Але, певно, її зрадили. Як і його.

тьому поверсі. З вікон видно приватні оселі. Навпроти — будинок, довкола якого море квітів. Їхня господиня дуже молода. І в неї маленька дитина. Дівчинка. Ігор нікого більше біля хати не бачив, крім них.

Спостерігав, як незнайомка викохує свої квіти. Мабуть, вона добра, думав. Але, певно, її зрадили. Як і його.

Бувало, вона зупиняла погляд на багатоповерхівці. Наче відчувала: хтось за нею спостерігає. Ігореві аж ніяково ставало.

Йому здалося, що в незнайомки особливе ставлення до жоржин. Вона гладила їхні голівки. І сумувала. Жоржин багато. Розкішних. Різнобарвних...

Коли похолодало, рідше її бачив. Вела вранці маленьку до садочку. Весь день була на роботі чи на навчанні. Увечері обидві поверталися додому.

Ігор чекав весни, коли вона знову висаджуватиме квіти й доглядатиме їх...

— А ти повеселів, сину, — якось мовила мати. — Може, справді, добре, що перебрався сюди.

Не зізнався, що причиною його зміни є сусідки з будинку навпроти, які й не здогадуються про його існування. Якби міг ходити, то...

Закінчення на с. 10

Усміхніться!

— Ніскільки.

— Так дешево?

:) :) :)

Грибник у лісі знаходить величезний червоний гриб.

— Зозуле, прокукукай, скільки мені жити залишилося?

Чути довге кування.

— Значить, їстівний, беремо!

:) :) :)

Прийшов додому під ранок. Дружина переді мною годинником вимахує і кричить, а я їй кажу:

— Прибери годинник, мій батько перед матір'ю взагалі календарем махав — і нічого!

:) :) :)

Як коханець до мене приходив, то всі бачили... А як хату обікрали, то всі спали...

:) :) :)

— Мамо, як прийдуть мене сватати, то ви просто кивніть головою, що згодні, а не падайте на коліна з криком: «Спасителі наші!»

:) :) :)

Як казала моя мудра бабуся, найкраща вправа для рук — це рахувати гроші. Норма-

лізує тиск, знімає нервовий стрес, покращує зір, апетит, гардероб, настрій і сон. Позбавляє від головного болю і поганих думок.

:) :) :)

Вчора був у гостях. Хотів піти по-англійськи, не прощаючись... Але де там... Пішов по-нашому: 10 разів випив «на коня» і залишився ночувати!

:) :) :)

— Саро, скільки ви важите?
— В окулярах — сто двадцять кілограмів.
— А чому в окулярах?
— А без них я цифри не бачу.

:) :) :)

Нарешті я зрозуміла, чому товстію. Винен шампунь, на якому написано: «Зміцнює і створює об'єм». Із сьогоднішнього дня почну використовувати засіб для миття посуду, на якому вказано: «Розчиняє жири, навіть найбільш стійкі».

:) :) :)

П'яний чоловік сідає в таксі.
— Мені на Контрактову площу.
— Ми на Контрактовій площі.
— Так швидко? Скільки з мене?